

УДК 528.4:332:3

Пілічева М. О., м. Харків, Україна

Маслій Л. О., м. Харків, Україна

Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова

АНАЛІЗ ЗМІН НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ КАДАСТРОВОЇ ЗЙОМКИ

Ведення Державного земельного кадастру забезпечується проведенням топографо-геодезичних, картографічних робіт, ґрунтових, геоботанічних, радіологічних, лісотипологічних, містобудівних та інших обстежень. Але основним видом робіт є кадастрові зйомки, які визначаються ст. 198 Земельного Кодексу України [1] як комплекс робіт, виконуваних для визначення та відновлення меж земельних ділянок. Ще одне визначення кадастрових зйомок наведено у Законі України «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність» [2], де вони представлені як комплекс робіт, спрямованих на вивчення необхідних топографічних елементів місцевості щодо пунктів геодезичної мережі (зокрема меж земельних ділянок з їх найменуваннями, кількісними та якісними показниками) і нанесення їх на планшет для створення планів (карт), що служать основою для кадастрів.

При цьому кадастрова зйомка включає такі етапи [1]:

- 1) геодезичне встановлення меж земельної ділянки;
- 2) погодження меж земельної ділянки з суміжними власниками та землекористувачами;

- 3) відновлення меж земельної ділянки на місцевості;
- 4) встановлення меж частин земельної ділянки, які містять обтяження та обмеження щодо використання землі;
- 5) виготовлення кадастрового плану.

Проведення топографо-геодезичних та картографічних робіт при виконанні кадастрової зйомки визначається Інструкцією з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 [3]. Вони до травня 2021 р. виконувалися та засвідчувалися сертифікованими інженерами-геодезистами [2]. Основним нормативно-правовим документом, який визначав та регламентував землевпорядні роботи кадастрової зйомки, а також види межових знаків, був Наказ Державного комітету України із земельних ресурсів «Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» [4]. Такі роботи до травня 2021 р. проводили сертифіковані інженери-землевпорядники [2]. На сьогодні всі етапи кадастрової зйомки, геодезичні і землевпорядні, виконуються особами, які отримали кваліфікаційний сертифікат інженера-землевпорядника [2].

З вересня 2021 р. було скасовано Інструкцію про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками [4], тому сьогодні змінилася процедура встановлення межових знаків. Межові знаки можна встановлювати без присутності суміжних землевласників та складання документа «Акт прийомки-передачі межових знаків на зберігання» вже не є обов'язковим. Проте, замовник документації із землеустрою має право провести цю

процедуру, навіть, якщо вона не встановлена законодавством для того, щоб не було майбутніх межових спорів або претензій щодо межі.

Хоча Інструкція про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками [4] втратила чинність і до документації із землеустрою вже не долучається акт прийомки-передачі межових знаків на зберігання, під час кадастрових зйомок виконуються роботи щодо закріплення меж ділянки межовими знаками. За результатами закріплення меж земельної ділянки складається відомість про встановлені межові знаки (ст. 106-108 Земельного Кодексу України [1]). У ній зазначаються координати межових знаків, інформація про те, з ким межує земельна ділянка, відомості про суміжних землевласників. Єдина відмінність існує в тому, що підписи у новому документі суміжники не ставлять. При цьому не регламентовано порядок складання та форму відомості про встановлені межові знаки, тому вона може складатись у довільній формі.

Також на сьогодні не визначені види межових знаків, їх номери та точність місцезнаходження відносно найближчих пунктів геодезичної мережі.

За результатами кадастрової зйомки складається кадастровий план земельної ділянки у паперовій та електронній (цифровій) формі. З травня 2021 р. до ст. 34 Закону України «Про Державний земельний кадастр» [5], яка визначає складові кадастрового плану земельної ділянки, додано:

– відомості про перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, прибережних захисних смуг і пляжних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель (за наявності) та меж земельної ділянки (у разі формування земельної ділянки);

– відомості про встановлені межові знаки (у разі формування земельної ділянки).

Таким чином, не дивлячись на велику кількість перелічених змін, які відбулися останнім часом у земельному законодавстві, можна відмітити, що сьогодні при виконанні та оформленні кадастрової зйомки земельної ділянки є багато не врегульованих питань, пов'язаних з відміною Інструкції [4]. Тому є необхідність у негайному прийнятті нового нормативно-правового документа, який би регламентував етапи проведення кадастрової зйомки, її точність, методи, види межових знаків та надавав би склад та форми звітної документації.

Література

1. Земельний Кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>.
2. Закон України «Про топографо-геодезичну та картографічну діяльність» від 23.12.1998 р. № 353-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/353-14#Text>.
3. Наказ Головного управління геодезії, картографії та кадастру при Кабінеті Міністрів України «Про затвердження Інструкції з топографічного знімання у масштабах 1:5000, 1:2000, 1:1000 та 1:500 (ГКНТА-2.04-02-98) від 09.04.1998 р. № 56. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0393-98#Text>.

4. Наказ Державного комітету України із земельних ресурсів «Про затвердження Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельних ділянок в натурі (на місцевості) та їх закріплення межовими знаками» від 18.05.2010 р. № 376. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0391-10#Text>.
5. Закон України «Про Державний земельний кадастр» від 07.11.2011 р. № 3613-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17#Text>.

УДК 625.72

Саркісян Г.С., м. Харків, Україна

Птиця Г. Г., м. Харків, Україна

Лисянський О. О., м. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

МЕТОДИКА ВІДБОРУ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ДІЛЯНОК АВТОМОБІЛЬНИХ ДОРІГ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПРОГНОЗОВАНОГО ЗНАЧЕННЯ РІВНОСТІ ПОКРИТТЯ

На сьогодні більше половини автомобільних доріг загального користування з асфальтобетонним покриттям не відповідають нормативним вимогам щодо рівності покриття. Особливої гостроти ця проблема набуває у зв'язку з істотними змінами у складі транспортного потоку, збільшенням частки великовагових транспортних засобів, зростанням транспортного навантаження на дорожній одяг. У таких умовах в